EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 13.5.2015
COM(2015) 251 final

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

om genomförande av de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken för de medlemsstater som har euron som valuta

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

om genomförande av de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken för de medlemsstater som har euron som valuta

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 136 jämförd med artikel 121.2,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken[1], särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser[2], särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,[3]

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

(1) För att upprätthålla och stärka utvecklingen av euroområdet behövs ett uthålligt politiskt arbete som understödjer en balanserad anpassning i den privata och den offentliga sektorn och som ökar ekonomins tillväxtpotential på medellång och lång sikt. Ekonomisk återhämtning är visserligen på gång i euroområdet, men den hämmas av sviterna efter de ekonomiska och finansiella kriserna, däribland pågående extern ombalansering, hög offentlig och privat skuldsättning med därtill knutet tryck för att minska skuldsättningen, ihållande strukturella stelheter på nationella arbets- och produktmarknader, hög arbetslöshet och lågt förtroende samt fortsatt svag investeringsvilja. Än så länge har genomförandet av de reformer som anges i de landspecifika rekommendationerna inte varit tillräckligt ambitiöst.

(2) Euroområdet är mer än summan av medlemmarna. Ekonomierna i euroområdet är nära sammanflätade, vilket accentuerar behovet av starkare samordning av budget-, finans- och strukturpolitik. Den politiska hållningen i euroområdet bör främja tillväxt och samtidigt säkerställa att framstegen när det gäller ombalansering inte äventyras. Euroländerna har ett särskilt ansvar för verksam tillämpning av styrinstrumenten, vilka har stärkts väsentligt under senare år. Detta kräver ökat grupptryck till stöd för

[1] EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.
[2] EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.
[3] COM(2015) 251.

genomförandet av nationella reformer och en återhållsam budgetpolitik. Det kräver också att bedömningar av nationella reformer i större utsträckning görs utifrån ett euroområdesperspektiv, att potentiella återverkningar över gränserna hålls tillbaka och att politiska insatser av särskild betydelse för ett väl fungerande EMU uppmuntras.

(3) Ambitiösa strukturreformer som moderniserar ekonomierna och höjer konkurrenskraft och tillväxtpotential genomförs fortfarande inte i tillräcklig utsträckning i euroområdet. Obalansernas omfattning före krisen, var man befinner sig i konjunkturcykeln och tillgängligt finanspolitiskt utrymme är faktorer som varierar kraftigt mellan medlemsstaterna. Trots förbättringar på arbetsmarknaderna och viss framgång med reformer som förbättrar arbetsmarknadernas motståndskraft, ligger arbetslösheten kvar på höga nivåer och långtidsarbetslösheten riskerar att bita sig fast och försämra den sociala situationen i de mest utsatta länderna. Extern ombalansering är på gång, men framstegen har varit ojämna och det har inte skett någon anpassning av stora överskott i bytesbalansen. Ambitiösa strukturreformer för arbets- och produktmarknader skulle underlätta den nödvändiga ekonomiska anpassningen inom euroområdet och främja tillväxt i de länder som genomför dem. Genom att ge ökad sysselsättning och lägre konsumentpriser bidrar reformerna också till bättre social integration. Om strukturreformerna genomförs gemensamt i medlemsstaterna kommer de att ge fördelar till hela euroområdet genom positiva återverkningar via handels- och finanskanaler. Detta skulle också stimulera resten av euroområdet att välja rätt politik. De tematiska diskussionerna i Eurogruppen kan hjälpa denna process genom att bedöma och betygsätta reformerna och deras inverkan på hela euroområdet. Detta kan ske genom att man lär av bästa praxis och enas om gemensamma principer för bra reformer och grupptryck. Med hänsyn till anpassningsprocessen på nationell nivå och därmed euroområdets funktion är det särskilt viktigt med regelbunden övervakning av hur reformarbetet framskrider i medlemsstater med mycket stora obalanser och med sådana obalanser som kräver beslutsamma åtgärder.

(4) En av de allvarligaste politiska utmaningarna för euroområdet är att minska statsskulden genom en ansvarsfull finanspolitik. Tack vare konsolideringssträvandena under de senaste åren har den finanspolitiska situationen förbättrats, men samordningen av finanspolitiken är fortfarande inte optimal. Ett antal medlemsstater i euroområdet behöver fortsätta att anpassa finanspolitiken för att få ner hög skuldsättning. Andra länder har större manöverutrymme och skulle kunna använda det till att uppmuntra inhemsk efterfrågan, särskilt investeringar, vilket skulle stödja inhemsk tillväxt och euroområdet i sin helhet. Flexibiliteten i stabilitets- och tillväxtpaktens regler tillåter medlemsstaterna att underlätta strukturreformer och investeringar inom ramen för det gemensamt överenskomna regelverket. De finanspolitiska strategierna är ännu inte tillräckligt tillväxtfrämjande. På intäktssidan finns, trots ökad samordning inom Eurogruppen, ytterligare utrymme för att förbättra skattesystemens effektivitet och krympa skattekilen på arbete. På utgiftssidan krävs mer fokus på offentliga investeringar baserade på sunda lönsamhetsanalyser samt andra offentliga utgifter med starka och positiva tillväxteffekter. Utgiftsanalyser har visat tydligt att den offentliga förvaltningen behöver effektiviseras. Väl fungerande nationella finanspolitiska regelverk kommer att stödja denna process.

(5) Förhållandena på finansmarknaderna i euroområdet har blivit bättre, men utlåningen till den privata sektorn ligger fortsatt på en låg nivå och finansmarknaderna är

fragmenterade. Detta hämmar investeringarna i euroområdet. Resultatet är en stor investeringsklyfta, samtidigt som investeringsbehov finns både i form av materiella och immateriella investeringar. EU:s investeringsplan erbjuder möjligheter att mobilisera investeringar och kanalisera dem till produktiv användning. Men effekten av investeringsplanen och ECB:s utökade program för köp av tillgångar kommer att bli större när de åtföljs av åtgärder i den större finanssektorn som sätter fart på kreditflödena, fyller på kapitalmarknaderna och stärker ekonomins långsiktiga finansiering. Bankunionen är på väg att fullbordas och kommer att stöttas av enhetliga regler och konsekvent tillämpning av dem. Bättre integrerade och effektivare kapitalmarknader skulle mobilisera ytterligare finansiering för investeringar, göra europeisk ekonomi mindre beroende av banker och göra dess finansmarknader mer balanserade och mer stabila.

(6) Utan att förringa framgångar nyligen med att stärka EMU, kräver dagens utmaningar insatser för att fullborda planen. En vidareutveckling av EMU måste ske stegvis och kombinera disciplin med solidaritet. Europeiska kommissionens ordförande tillsammans med ordförandena för Europeiska rådet, Europaparlamentet, Europeiska centralbanken och Eurogruppen kommer att förbereda nästa steg för bättre ekonomisk styrning i euroområdet.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS medlemsstaterna i euroområdet att vidta följande åtgärder inom Eurogruppen under perioden 2015–2016:

1. Använda grupptryck för att främja strukturreformer som underlättar korrigering av stora interna eller externa skulder och som stödjer investeringar. Regelbundet bedöma framstegen i reformarbetet i de medlemsstater som har allvarliga obalanser. Fortsätta den regelbundna tematiska bedömningen av strukturreformerna. Ta beslut på våren 2016 om uppföljningen av samordningsövningen om sänkning av den stora skattekilen på arbete och om reformer för tjänstemarknaderna.

2. Samordna finanspolitiken för att säkerställa att euroområdets samlade finanspolitiska hållning är i samklang med hållbarhetsrisker och konjunktursvängningar. Hålla tematiska diskussioner senast våren 2016 om förbättringar i kvalitet och hållbarhet för de offentliga finanserna, varvid fokus ska ligga särskilt på prioritering av materiella och immateriella investeringar på nationell nivå och EU-nivå, och om hur skattesystemen kan göras mer tillväxtfrämjande. Övervaka att de nyligen stärkta nationella finanspolitiska regelverken har eftersträvad verkan.

3. Säkerställa att följande fullföljs i god tid: uppföljningen av Europeiska Centralbankens omfattande bedömning, genomförandet av direktivet om återhämtning och resolution av banker, ratificering av det mellanstatliga avtalet om den gemensamma resolutionsfonden och full drift för fonden från januari 2016. Främja åtgärder inriktade på att öka utbudet av finansiering på marknaden, förbättra de små och medelstora företagens möjligheter att få kredit samt utveckla alternativa finansieringskällor. Uppmuntra till ytterligare reformer av nationella insolvensregler.

4. Fortsätta arbetet på att fördjupa den ekonomiska och monetära unionen, bidra till ett bättre regelverk för ekonomisk övervakning inom ramen för rapporten om de kommande stegen för en bättre ekonomisk styrning inom euroområdet som har tagits fram av ordförande Juncker i nära samarbete med ordförandena Tusk, Schulz, Draghi och Dijsselbloem samt dess uppföljning.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande